

26. oktoober 2021

Lahend 30306/13- diskrimineerimise keelamine

León Madrid vs. Hispaania

Artikkel 14

Aastatel 2004-2005 oli kaebajal suhe J. S.T.S.-iga ning ta jäi rasedaks. Kaebaja väitel nõudis J.S.T.S., et kaebaja teeks aborti, mille tulemusel kaebaja katkestas igasuguse suhtluse J. S.T.S.-iga, sest ta soovis last alles jätta. 2005. aastal kaebaja sünnitas tütre ning sünniraamatusse kanti tema poolt kasutatud perekonnanimed (isa ja ema nimi). 2006. aastal esitas J.S.T.S mitteabielulise isaduse tuvastamise hagi, millele vaidles kaebaja vastu. Kohus tuvastas J.S.T.S isaduse ning otsustas, et laps peab kandma isa perekonnanime, millele järgneb ema nimi (otsuse tegemisel ajal Hispaania õiguse kohaselt (määrus nr 194, millega reguleeriti sündide, abielude ja surmade registreerimist) vanemate lahkarvamuse korral kannab laps isa perekonnanime, millele järgneb ema nimi). Kaebaja vaidlustas selle otsuse, kuid edutult. Siseriiklikul tasandil lõppes vaidlus 2012. aastal. EIK-sse pöördudes tugineb kaebaja EIÕK artiklile 14 ja 8.

EIK tuvastas konventsiooni rikkumise. EIK leidis, et juhtumi ajal kehtinud Hispaania määruse nr 194 automaatne kohaldamine, mis takistas siseriiklikel kohtutel arvestada juhtumi eripärasid ning teha erandit, ei ole konventsiooni kohaselt põhjendatud. Kuigi reegel, et isa perekonnanimi tuleb esimesena, kui vanemad ei jõua kokkuleppele, võib olla praktikas asjakohane ja mitte ilmingimata vastuolus konventsiooniga, siis vastuolus on see, et sellest ei saa teha juhtumi eripärade puhul erandit ning see on diskrimineeriv naiste jaoks.

EIK leidis, et Hispaania peab kaebajale maksma mittevarelise kahju hüvitiseks 10 000 eurot ning kulude katteks 23 853.22 eurot.

[Lahend](#) (prantsuse keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

26. oktoober 2021

Lahend 20962/15 - edasikaebamisõigus kriminaalasjades

Kindlhofer vs. Austria

Protokolli nr 7 artikkel 2

2012. aastal väljastati kaebajale trahviteade, milles leiti, et kaebaja on osalenud liiklusõnnetuses, milles tekkis materiaalne kahju ning millest kaebaja on jätnud teavitamata lähimat politseijaoskonda. Kaebajale määrati trahv summas 200 eurot, millele lisandusid kulud summas 20 eurot ning hoiatus, mille kohaselt kui kaebaja jätab trahvi tasumata, siis talle rakendatakse 4 päevast vangistust. Kaebaja vaidlustas talle määratud trahvi kohalikus halduskohtus, mis jättis tema kaebuse rahuldamata. Kaebaja ei saanud seda otsust vaidlustada, sest Austria õiguse järgi rahatrahv, millega kaebaja riskis ei ületanud 750 eurot, mille alusel saaks kaebaja suhtes rakendada vangistust ning kaebajale tegelikult määratud trahv ei ületanud 400 eurot. EIKi pöördudes tugineb kaebaja EIÕK artiklile 6 ja protokolli nr 7 artiklile 2, sest ta leiab, et ta peaks saama kohaliku halduskohtu otsust vaidlustada kõrgema astme kohtus.

EIK ei tuvastanud protokolli nr 7 artikkel 2 rikkumist, sest leidis, et Austria õiguses on olemas piisavad menutuslikud tagatised, et väiksemate väärtegude puhul ei rakendatakse isiku suhtes vangistust, kui isik jätab tasumata talle määratud trahvi. EIK võttis konkreetsel juhul arvesse ka seda, et kaebaja ei ole

¹ Lühiülevaates kajastatud lahendite valiku aluseks on EIK enda otsingumootoris avaldatud Legal Summary'd.

väitnud, et ta ei suuda tasuda talle määratud trahvi või talle määratud trahvi määramisel ei ole piisavalt arvesse võetud tema majandusliku olukorda.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

26. oktoober 2021

Lahend 2236/19 - õiglane ärakuulamine

Serrano Contreras vs. Hispaania (nr 2)

Artikkel 14

Kaebaja ja teised süüdistatavad mõisteti 2003. aastal neile esitatud süüdistustes kelmuses ja ametlike dokumentide ning äridokumentide võltsimises esimeses astmes õigeks. See otsus vaidlustati ning Hispaania Ülemkohus mõistis 2005. aastal kaebaja ja teised süüdistatavad ilma eelneva ärakuulamiseta süüdi kelmuses ja ametlike dokumentide ning äridokumentide võltsimises. Kaebajale määrati karistuseks 4 aastat vangistust ning teda kohustati hüvitama kõik määratud tasud/kahjud. Kaebaja esitas 2008. aastal EIK-le kaebuse, milles ta tugines EIÕK artikkel 6-1 rikkumisele. EIK tuvastas 20. märtsi 2012 otsusega EIÕK artikkel 6-1 rikkumises seoses menetluse õiglusega ning ülemäärase menetlusajaga. Kaebaja esitas peale EIK otsust Hispaania Ülemkohtule avalduse kohtuotsuse muutmiseks. 2015. aasta mais rahuldas Hispaania Ülemkohus kaebaja teistmisavalduse osaliselt ja tühistas kaebaja süüdimõistmise ametlike dokumentide võltsimise kuriteos, kuid jättis avalduse rahuldamata teiste kuritegude osas. Kaebaja vaidlustas selle otsuse ning pöördus Hispaania Konstitutsioonikohtusse, kuid edutult. Käesolev kaebus käsitleb kaebaja suhtes tehtud süüdimõistva kohtuotsuse läbivaatamist peale EIK 2012. aasta otsust, kus tuvastati artikkel 6-1 rikkumine.

Kokkuvõtvalt märkis EIK, et EIK 2012. aasta otsus oli tehtud tervikuna kaebajat puudutavate süüdistuses osas ning selles ei tehtud vahet, kas EIK järeldused puudutasid konkreetset süütegu (Hispaania Ülemkohus leidis, et EIK 2012. otsus puudutas ainult ametlike dokumentide võltsimist). Seetõttu leidis EIK, et käesoleval juhul on toimunud EIÕK artikkel 6-1 rikkumine, sest Hispaania Ülemkohtu tõlgendus on vastuolus EIK varasemas kohtuotsuses tehtud järeldustega.

EIK mõistis Hispaanialt kaebajale mittevarelise kahju hüvitiseks 9600 eurot ning kulude katteks 6452 eurot.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

26. oktoober 2021

Lahend 32934/19- diskrimineerimise keelamine

Šaltinytė vs. Leedu

Artikkel 14

Kaebaja oli 2016. aastal üksikema ning 37 aastane. Kaebaja taotles toetust, mis oli mõeldud madala sissetulekuga „noortele peredele" esimese kodu ostmiseks. Kaebaja taotlus jäeti rahuldamata, sest Leedu siseriiklik õigus nägi ette, et „noored pered" on pered, kus vanemad ei ole vanemad kui 35 aastat. Kaebaja leidis, et see säte on diskrimineeriv ning vaidlustas selle siseriiklikul tasandil. Kaebaja vaidlustused ei olnud edukad. EIK-sse pöördudes tugineb kaebaja peamiselt EIÕK artiklile 14 (diskrimineerimise keeld) ning protokollile nr 1 artiklile 1 (vara kaitse) ning leiab, et tema taotlus jäeti rahuldamata üksnes tema vanuse tõttu.

EIK leidis, et Leedu valitsus on piisavalt ja objektiivselt põhjendanud vanuse ülempiiri kehtestamist eluasemetoetusele, mida kaebaja taotles, ning sellest tulenevalt ei ole kaebajat diskrimineeritud ja ei esine EIÕK artikkel 14 rikkumist. EIK märkis, et riigil on toetuste määramisel lai kaalutusõigus ning käesoleval juhul on võetud toetuse määramisel piisavalt arvesse sotsiaalseid, demograafilisi ja majanduslike tegureid.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

26. oktoober 2021

Lahendid 34591/19 ja 42545/19 - õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja diskrimineerimise keeld

Toplak ja Mrak vs. Sloveenia

Artikkel 13 ja 14 ning protokoll nr 12 artikkel 1

Kahel kaebuse esitanud isikul on/oli lihasdüstroofia ja nad kasutasid liikumiseks elektrilisi ratastoole. Nad mõlemad hääletasid 2015. aasta rahvahääletusel/referendumil. Teine kaebaja hääletas ka 2019. aasta Euroopa Parlamendi liikmete valimistel. Esimese kaebaja seisund halvenes 2018. aastal, mis tähendas, et ta ei saanud enam pliiatsit käes hoida ja seega ise oma hääletussedelit täita. 2019. aastal esimene kaebaja suri ning kaebaja tütreid leidsid, et menetlusega tuleb jätkata. EIK-sse pöördudes kaebajad kaebavad tõhusate õiguskaitsevahend puudumise üle, mille abil nad oleksid võinud eelnevalt taotleda ligipääsetavat valimisjaoskonda. Samuti kaebavad nad tõhusa õiguskaitsevahendi puudumise osas, millega nad saaksid nõuda hüvitist selle eest, et neid diskrimineeriti valimistel hääletamisõiguse kasutamisel.

Kokkuvõtvalt leidis EIK leidis, et käesoleval juhul esineb mõlema kaebaja osas EIÕK artikkel 13 rikkumine koos protokoll nr 12 artikkel 1 rikkumisega 2015. aasta referendumi osas, sest kaebajatel puudusid tõhusad õiguskaitsevahendid, et nõuda paremat ligipääsu valimisjaoskondadele.

Seoses EIÕK artikliga 14 leidis EIK, et rikkumist ei ole, sest hääletusmasinate puudumine ei kujuta endast rikkumist, sest puuetega hääletajatel oli lubatud kaasata ennast abistama oma valikul isik, kes tagab ja kellel on kohutus tagada hääletamissaladus. Samas EIK nentis, et on tõsi, et hääletamismasinad võivad anda puuetega inimestele hääletamisel suurema autonoomia. Puuetega inimeste kaasamise olulisust poliitilisse ellu on selgelt tunnustatud rahvusvahelistes dokumentides, kuid praegusel juhul abitehnoloogia kasutamine ei olnud siiski vajalik tingimus, mis nõudnuks viivitamatut rakendamist seoses selle maksumusega ning potentsiaalsete turvaprobbleemidega.

EIK mõistis teisele kaebajale mittevahalise kahju hüvitiseks 3200 eurot ning esimese kaebaja mõlemale tütrele 1600 eurot.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)